
2018 10 DAAGSE

Verslag van deelnemers

Van vrijdag 8 juni t/m zondag 17 juni waren we met 9 motoren en 10 deelnemers op reis vanwege de inmiddels traditionele 10 daagse, georganiseerd door Kees van Dijk en Matthieu. Dit keer alleen voor kampeerders, ook al omdat er vorig jaar zich slechts 1 deelnemer had aangemeld die binnen wilde slapen. Op de foto hierboven ontbreekt uw verslaggever Matthieu en ook Fons, die enige logistieke problemen had en zich kort voor vertrek bij ons zou aansluiten. Tony had zich ook opgegeven maar

moest helaas afhaken vanwege familieomstandigheden.

Dit jaar stond het middelgebergte in Europa op het programma: via de Eifel en het Zwarte Woud doorsteken naar de Zwitserse Jura en dan door de Franse jura naar de Vogezen, de Elzas en vervolgens door de Ardennen en de Eifel weer huiswaarts..

Dag 1 voerde via de eerste stop achter Aken in het plaatsje Kornelimünster in café Munsterländschen voor de lekkere koffie met gebak voor een schappelijke prijs.

De regenpakken waren al in Valkenswaard aangetrokken maar konden uit hoewel het later op de dag toch nog onweer met behoorlijk regen gaf. Pas op het laatste stuk reden we Frankrijk binnen om in het plaatsje Saint Avold bij Camping le Felsberg aan te komen. De camping municipal bleek in verval en het restaurant was gesloten. We kregen wel een behoorlijk veldje toegewezen en op onze vraag voor een groepstarief werd niet moeilijk gedaan. Voor € 4,60 p.p. all in waren we klaar. Een sluipweg naar het stadje werd ons gewezen want we rammelden

van de honger. Lees hier wat Jan Willem ervan vond.

CAMPING 3☆☆ LE FELSBERG
CENTRE INTERNATIONAL DE SEJOUR
57500 Saint-Avold
Tel : 03.87.95.75.05 Fax : 03.87.95.90.69
E-mail : camping@lefelsberg.fr
Site Internet : www.camping-lefelsberg.fr

FACTURE N° 12994

Nom : M GROENEWOUD MATTHEUS
Adresse : _____

Date : 1/6/16 Arrivée : 3/6/16 Départ : 3/6/16 Place : 3 Pays : Pays-Bas
Jours : _____

	Prix unitaire	TTC
1 CAMPING		
10 Contenance, Camping-car, Tente	4€	46,00
Adulte		
Enfant		
Animal		
Electricité 10 Amp		
Forfait prévilleur		
HLL		
Chalet		
AUBERGE		
Petit Déjeuner		
Taxe de Séjour		

☒ Numéraire
☐ Chèque
☐ CB
☐ Divers

Total : 46€
Nombre de jours : X
Total : _____
Acompte : _____
Total à payer : 46,00€

Dont TVA 10% : 4,18
Dont TVA 80% : _____

Na het vertrek vanuit huize Groenewoud hebben we koers gezet naar voor mij bestemming onbekend. Ik had de routes geladen op de Garmin en hier het nieuwste kaartmateriaal opgezet. In het volste vertrouwen dat routes en kampeerplaatsen weer als vanouds met de grootste zorg waren uitgezocht meegegaan. Op de een of andere manier is de eerste dag me het meest bij gebleven. Nadat we in tijd gezien het grootste deel van de dag in Duitsland route hadden gereden eindigde de dag in Frankrijk om hier ons bivak op te slaan voor de nacht. De camping was Spartaans eenvoudig; dit was natuurlijk weer prachtig materiaal om hier de nodige rake opmerkingen over te plaatsen. We hebben heerlijk getafeld op een typisch Frans marktplein, nadat we vanaf de camping naar het dorp waren afgedaald. Het was een prachtig gezicht een tafel gevuld met mooie mensen, lekkere gerechten op tafel en de nodige drank, die eenieder in zijn beste Frans had besteld. Nadien nog in de lokale Kebab tent de wereldpolitiek besproken en wat flessen gekocht voor bij de tent. Op naar de nachtrust en het gesnurk in de grootste tent.

Groetjes Jan Willem

Zaterdag konden we in het zonnetje de tent afbreken voor de tocht naar het Zwarte Woud. Kees reed voor en toen we de bestemming naderden kwamen we op smalle weggetjes waar de wandelaars ons meewarig aankeken. Toen moesten we nog een gravelpad op waar ik ook al geen aanwijzing naar de camping kon vinden, toen een scherpe bocht naar links de dijk af en via een onderdoorgang stonden we op de aangegeven bestemming. Het bleek de Klaranlage (waterzuivering) van het dorp

Lenzkirchen te zijn! Toevallig stond er een man die net zijn auto instapte en die kon ons vertellen dat de camping een paar honderd meter verderop lag. We reden de camping op en werden overvallen door een enorme groep wandelaars. Het bleek de dag van de jaarlijkse Frans - Duitse vriendschapswandeling die afgesloten werd met een etentje. Na enig onderhandelen kregen we een mooie strook gras naast het oorspronkelijke tentenveld. Lees hier het verslag van Fons.

Fons hier,

EEN ZWEMVIJVER!!

Na een dag motorrijden in het Schwarzwald zijn Noelle, Matthieu, Jan-Willem en ik in de vijver van de camping gedoken.

Wel spannend, er zwom een waterhoentje rond die zijn nest aan het verdedigen was, dus vooral uit de buurt blijven!

Deze camping was echt een verrassing, 2 restaurants met terras, een winkel, een binnenzwembad, de vijver, een droogruimte voor was en de natte motorkleding indien nodig.

En Kees z'n natte droom: een brouwerij!

We zijn er 3 nachten gebleven en hebben 2 mooie ritten gemaakt op de prachtige brede kronkelwegen in het gebied, jammer van een erg lastige omleiding op de eerste dag maar dag 2 maakte alles weer goed.

Vanuit hier zijn we naar Zwitserland gegaan, ook een mooie camping met een grote ruimte met kookegelegenheid en lekker warm, die dag was nat met een temperatuur van rond de 16 graden.

Het restaurant was de eerste dag dicht, dus s 'middags warm gegeten.

Tijdens de stop was het daardoor moeilijk om de ogen open te houden,

Mijn tip is dan ook, lekker lunchen maar houd het koud en kort.

Hierbij wil ik het laten want de 10-daagse is te mooi om samen te vatten.

Alle mede motorvrienden nog bedankt voor weer een onvergetelijke tocht.

Groeten,

Fons

Op camping Kreuzhof was het goed toeven. Bier uit eigen brouwerij en lekker eten tegen schappelijke prijzen. ook ons tentenkamp bood genoeg privacy. We zouden hier 3 nachten doorbrengen. Op de zondag van 10 juni stond een rondrit door het noordelijke deel van het Zwarte Woud op het programma.

Iedereen ging mee. Fons wilde wel voorrijden. We kwamen langs het nabij gelegen

Titisee waar op de parkeerplaats hordes dagjestoeristen werden uitgeladen en de straatjes waren al vol met mensen. Wat een weelde dat we daar verder mochten rijden en van de natuur genieten op een mooie dag. Wel behoorlijk veel motorrijders onderweg maar minder dan in de Eifel op een zondag Door wegomleggingen raakte Fons een beetje de weg kwijt. Ieder nadeel heeft een voordeel want toen Fons stopte bij een konditorei lonkten

vele soorten gebak om gegeten te worden. Ik koos voor een overheerlijke creatie van 3 lagen knapperig bladerdeeg, gevuld met heerlijke vanilleroom waarin een laag Sauerkirsch was verwerkt. Ik complimenteerde de serveerster met deze lekkernij en vroeg hoe dit gebak heette: Holländer Kirsch was het antwoord. Daar kunnen ze in Holland nog wat van leren was mijn repliek waarbij ze keek of ze dat allang wist.

In de middag gezellig bijeen voor de tent van Kees. Als er meer van dit soort tenten meegenomen worden dan kan ik niet meer zeggen dat we klein geld voor kleine tentjes willen betalen, maar nu is het wel

aangenaam, Peter had ook zo een tent gehuurd van Quispel. Daarna was het tijd voor een prima maaltijd in de Brauerei Gasthof Rogg aan de ingang van de camping want het restaurant op de camping zelf was gesloten.

Een Nederlands stel had verteld dat de rumpsteak daar een aanrader was. Peter ging voor een nog groter stuk vlees, een entecôte op een hete steen. Wel een slabbetje om vanwege de spatten. Zijn verwachting omtrent de omvang van het stuk vlees werd ingelost.

Dag 4, maandag 11 juni.
Vandaag stond het zuidelijke deel van het zwarte woud op het programma. Nu was de animo gering. De 2 echtparen besloten de gezelligheid van de campoing en het nabij gelegen dorpje te verkiezen en ook Kees en Willem-Jan wilden het vandaag rustig aandoen. De overige 4 reden 10 uur weg met Peter als voorrijder. het was aanzienlijk rustiger op de weg t.o.v. gisteren en ook was het zuidelijke deel veel minder stedelijk bebouwd en dus ook minder volk bevolkt zodat we zo ongeveer het rijk alleen hadden.
Een stop onderweg midden in de natuur en later een prima konditorei waarvan we ook lekker belegd brood meenamen maakten het nog aangenamer.

Tijdens de lunch stop pakte Harry ook even zijn rustmoment.

Door het geringe verkeer en de relatief korte afstand van 160 kilometer waren we vlot terug om nog een duik in het natuurbad te maken.

De achtergebleven clubleden hadden zich ook vermaakt en we troffen elkaar op de loungeplek terwijl we drankjes bij de campingwinkel haalden. Voor de 2e ronde drank zagen we dat ook een 5 liter biervat van de huisbrouwerij beschikbaar was. Kees had al gauw in de smiezen hoe het vat aangeslagen moest worden terwijl Matthieu bierglazen haalde in het restaurant welke zonder veel gemor werden verstrekt.

Op de laatste avond in het Zwarte Woud wilde Rob zijn in Ierland geschonden lijf wat extra comfort gunnen en betrokken met

Noëlle een kamer in het Gasthof van de brouwerij. Onderstaand de bewijsstukken.

Dag 5, dinsdag 12 juni
Mooi op tijd stond de hele groep weer klaar om te verkassen naar Zwitserland. Al gauw kwamen we bij een wegafzetting terecht en door de weinige doorgaande wegen in het Zwarte Woud werd onze specialiaist Rob gevraagd om de omleiding voor te rijden. Grappig was dat we hierdoor opnieuw langs de konditorei zouden komen waar de compacte groep gisteren bij de zuidelijke rondrit hadden genoten zoals je eerder kon lezen. De koffie met gebak en broodjes voor onderweg werd nu door allen besteld waardoor het wel even duurde voordat iedereen door de 2 dames was verzorgd. Lekker droog en koel

motorweer was het totdat het bij de brug over de Rijn bij de grensplaats Rheinfelden ging regenen. Pittig ging het door met gieten tot aan de lunch stop. Daar een lopend buffet genomen want vanavond zou het restaurant op de camping dicht zijn. Toen we gegeten hadden was het nagenoeg droog zodat we de hoogteverschillen en het bochtenwerk wat in ruime mate voor ons lag met droog wegdek konden bedwingen. We kwamen tot boven 1000 meter op weggetjes waar nauwelijks verkeer was, op een enkele trekker na die vol in de remmen moest omdat hij vol gas over de smalle weggetjes niet op ons gerekend had

Sommige stukken, met name de berg die ons naar Solothurn bracht, waren zondags gesloten voor alle verkeer op wielen. Er was dan ook een kabelbaan die wandelaars omhoog bracht. Op het volgende bochten- en hoogte deel was er vooral weidegrond waar de koeien de baas waren

Bij de afdaling naar onze bestemming naar de Doubs deden we eerst het middeleeuwse stadje Saint Ursanne aan om bij de lokale COOP eten en drinken in te slaan. Op camping de Tariche werden we hartelijk verwelkomd door Le Patron en al snel stonden onze tenten om met een lekker biertje van de omgeving te genieten. Er was een verbijfsruimte voor ons beschikbaar, ook een grote koelkast en een keukentje met een fornuis. De camping is een van mijn favoriete stekken omdat deze pal aan de rivier ligt met heuvels aan beide kanten omsloten en de weg direct voorbij de camping doodloopt.

Puur natuur dus. Zitten we nu nog lekker droog, de verwachtingen voor de nacht zijn nat met hevige regenval. Het kwam zoals voorspeld.

Gelukkig was het droog toen we opstonden. Op ons gemak ontbeten en om 10 uur vertrok

de hele ploeg met Howard als voorrijder.

Mooi is het grensgebied in de Jura tussen Zwitserland en Frankrijk; we reden een rondje langs het stroomgebied van de rivier. Op de weggetjes veel modder en nog stromend water door de hevige regen van de afgelopen nacht. Het rijplezier werd er niet minder om.

In het Franse plaatsje Saint Hippolyte een stop voor koffie met taart. Bosbessentaart (myrtille) werd het, met een dot slagroom. Zie Harry glunderen.

Mooi op tijd terug zodat ik mijn natgeworden onderkant van de slaapmat en wat kleding kon drogen.

Het restaurant was open en er was voor elk wat wils. Ook een forel uit de snel langsstromende rivier.

Kees, Fons en ik deden een wetenschappelijk onderzoek naar de stroomsnelheid van het water middels een blok hout en een stopwatch over een vooraf gemeten afstand. Liefst 36 kilometer per uur was het resultaat!

De volgende dag alweer vertrekken we naar de Vogezes en de Elzas.

Donderdag 14 juni.
Behoorlijk wat bochtenwerk
ook weer vandaag. Via
smokkelweggetjes Zwitserland
uit. Deze kleine weggetjes
hebben geen douanepost en
niet iedereen mag hier de grens
passeren zoals je kunt lezen.

Een koffiestop bij een smoezelig
cafetaria in het Franse
achterland, geen taart maar wel
een gezellige en hulpvaardige
serveerster. We reden de
Elzas/Vogezes binnen; de
aanduidingen wisselden elkaar
af. Mooi was het allemaal..

Lunch was op de Grand Ballon.
In de rij bij de kassa voor een
drankje en de lokale specialiteit:
Flammkuchen! Wel incognito
want op de kaart stond
natuurlijk Tarte Flambée.
Tevreden reden we het laatste

stuk naar Gerardmer, wetende
dat we de Grand Ballon morgen
weer vanaf de noordkant
bezoeken.
Geen straf, zeker voor Peter niet.
Lees hieronder zijn observaties.

De reis was voor mij een eerste kennismaking met een meerdaags motortrip met een tent.

Super gezellig met elkaar op de diverse mooie kampeerplaatsen. Alle dagen waren op zichzelf uniek, maar de reis naar de Grand Ballon vond ik wel het meest indrukwekkend en niet te vergeten die heerlijke Flammkuchen eten met een prachtig uitzicht om je heen.

Bedankt voor de goede zorg en inzet voor allen.

Mvg, Peter

Op advies van de campingeigenaar Philippe hebben we gegeten in het restaurant bij de camping waar ze voor € 15 een voortreffelijk 3 gangen menu serveerden. Vrijdag 15 juni.

Vandaag een mooie rit over de passen van de Elzas en Vogezen, geïnspireerd op de Route des Cretes. (bergtoppen route) Prima weer, lekker en relaxed gereden. Persoonlijk vond ik de pas op de terugweg na het plaatsje Munster aantrekkelijk om te rijden. Op de top een museum en monument om de slag om de Linge te herdenken. Onderweg mooie vergezichten

Dit keer een picknick onderweg. Gezellig. en goed voor de portemonnaie.

Op tijd terug om nog wat te relaxen. Vervolgens langs het meer naar het stadje gelopen om op de boulevard te eten want het restaurant van gisteren had nu geloten voor algemeen publiek. Het restaurant van het Casino was een goede vervanging.

Op de terugweg naar de camping werd Joyce gevraagd een foto te maken van een groep schoolmeisjes. Leuk zo een Gemêleerd gezelschap jolige meiden.

De zon ging langzaam onder toen we weer richting camping liepen. Nadat Kees en Matthieu de dagsluiting hadden gedaan werd het eindelijk rustig op de camping.

Wat vond Joyce van de rit? Het was plezierig dat ze dit jaar

meekon , vooral ook omdat zij vorig jaar wegens rugproblemen

moest afhaken. Nu gaf haar schouder problemen, maar zewist het goed te verbergen voor de groep. Dapper.

Weer een mooie 10-daagse tour. Alles tot in de puntjes geregeld door onze reisleiders Matthieu en Kees.

Het was fijn dat we en paar keer meerdere nachten bij dezelfde camping bleven. Ik heb een heerlijke rustdag bij de zwembijver kunnen doorbrengen en een keer met Howard naar de stad gewandeld.

En niet te vergeten, s 'ochtends lekker gebakken ei en spek met dank aan onze resident chef, Kees.

Howard en Joyce

Zaterdag 16 juni.

Het ging nu echt richting huis, maar niet voordat we nog veel van de Elzas gingen zien.

Wel eerst een ontbijt met verse broodjes van Maitre Cornelis de Digue.

Onderweg deden we nu ook enkele van de pittoreske plaatsjes aan die hun welstand danken aan de overvloedige wijnbouw.

In het plaatsje Ribeauville was onze stop voor koffie. Een vlotte jonge dame bij de Cheval Noir stond net de tafeltjes in orde te maken voor de eerste touristen. Op mijn vraag of ze koffie met gebak had was het antwoord ontkennend voor het gebak. Gelukkig vond ze het goed als

wij zelf gebak zouden kopen en ter plekke opeten. Aldus werd de plaatselijke Brioche en andere lekkernijen genoten.

Verder reden we door het
zonovergoten Franse land.
Natuurlijk ook een rustpunt

onderweg om in de schaduw af-
en bij te tanken.

Pas op de laatste 10 kilometer passeerden we de Duitse grens om in het Saar gebied in het plaatsje Wallerfangen de lokale camping te bezoeken. Eerst nog tanken bij een temperatuur van 35 graden. Geen pretje maar we wilden morgen tijd sparen voor de laatste 328 kilometer naar huis.

De camping was rommelig, veel dauercampers van de lagere sociale klasse, wel vriendelijk. Het restaurant was groot maar gereserveerd voor fietsliefhebbers die honderden kilometers in enkele dagen afleggen en in de loop van de avond en nacht konden binnendruppelen. Nadat de

overnachtingsprijs voor het tentenweitje gehalveerd was onderhandeld kregen we een menukaart van de lokale italiaan voor pizza's, salades of pasta. Ook werden er tafels en stoelen aangesleept zodat we op het gras konden eten. Bier was volop aanwezig dus al gauw zaten we gezellig. Uiteindelijk mochten we toch in het restaurant het bestelde nuttigen omdat de aanloop van de fietsers achterbleef bij de verwachtingen. In de nacht kregen de Davelaars het nog aan de stok met al te luidruchtige binnendruppelende fietsers die kennelijk hun restant adrenaline nog kwijt moesten.

Zondag 17 juni.

Een beetje weemoedig vanwege de laatste dag van een gezellige 10 dagen. Ik geloof dat het Rob was die voorstelde om kort na vertrek te gaan ontbijten zodat we vlot konden inpakken en geen kookgerei moesten benutten. Hij had in het naastgelegen dorp Saarlouis een konditorei aangepeild en kort daarop zaten we genoegelijk te genieten van verse belegde broodjes en een Pott koffie. De verdere reis verliep voorspoedig waarbij Noëlle

en Rob bij de lunch nabij het Belgische Malmedy het stuk snelweg zonder de groep gingen rijden. Peter bracht ons naar het BP station op Nederweert Noord waarna we onder het genot van een ijsje afscheid namen van elkaar. Ten slotte onderstaand nog de persoonlijke observaties van Kees, met name van de laatste dag.

(ik zie nu dat ik hem hier en daar heb gedupliceerd, dat krijg je als je regelmatig met elkaar op stap gaat.)

verslag dag 10 van de 10-daagse.

Vanmorgen weer op tijd opgestaan (6 uur), deze keer niet meteen gaan douchen daar het sanitair op deze camping nogal wat te wensen overliet. En dan druk ik me nog mild uit (en je weet, ik ben altijd zeer mild) Dus dat komt vanavond wel als ik weer thuis ben.

vandaag geen zelf gemaakt ontbijtje maar naar de bakker in de buurt, het zou eerst Saarlouis worden maar op de rit erheen passeerden we een grote bakkerij met terras en alles erop en eraan.

Dus snel rechtsaf geslagen en de magen gevuld met allerlei lekkerrrs en een kopje koffie erbij, want wat kan vakantie houden toch eenvoudig fijn zijn. Ook nog wat proviand ingeslagen voor de lunch picknick onderweg. Nou vooruit met de geit, rijden met die hap, op naar huis!!!!

We hadden zowat 330 km voor de boeg, eerst nog wat kleine wegen om de bandjes nog wat bij te slijpen.

De hele dag stond in het teken van omleidingen en afsluitingen maar met het trio Peter, Matthieu en Rob lukte het allemaal goed.

Kort bij de oprit van de snelweg nog de meegebrachte lekkernijen op gepeuzeld en daarna de snelweg op voor de laatste etappe huiswaarts.

Rob en Noëlle wilden graag hun eigen tempo rijden dus die namen afscheid van ons.

Over de snelweg rit is niet veel te vertellen, saai en altijd te lang.

Bij een benzinepomp /parking hebben we het traditionele afscheidsijsje genoten en toen was het tijd om uiteen te gaan. Helaas de 10-daagse zat erop, snik, snik, snik.

Heel veel dank aan de deelnemers Noëlle, Joyce, Matthieu, Peter, Willem Jan, Rob, Howard, Fons en Harry voor hun gezelligheid en inbreng bij deze vakantie.

Ik vond het een enorme fijne trip, veel bochten (heel veel bochten) lekker gegeten en gedronken en goed weer wat wil je nog meer!!!!

Groeten,
Kees

Rest mij alle deelnemers te bedanken voor veel plezier en veilige kilometers. Vooral ook mijn maat Kees voor de voorbereidingen en veel jolig geklets onderweg.

Ook grote erkenning aan degenen die voor de mooie foto's en puike verslagen hebben gezorgd.
Wellicht tot volgend jaar.

Matthieu

